

HÒA GIẢI VÀ THA THỨ TRONG HÔN NHÂN

... Chứng từ của đôi vợ chồng người Pháp. Vợ là tín hữu Công-Giáo chồng theo Do-thái-giáo. Cuộc hôn nhân dị-giáo gặp nhiều khó khăn cản trở từ phía gia đình chồng gồm cha mẹ chồng và cô em chồng. Xin nhường lời cho đôi bạn đời Guy và Marie-Geneviève kể lại hành trình tiến đến hòa hợp, yêu thương và tha thứ nhờ Đức Tin trong Giáo Hội công-giáo duy-nhất thánh-thiện và tông-truyền.

Ông Guy. Tôn giáo là đề tài không bao giờ được đề cập đến trong gia đình tôi, tuy rằng thân phụ tôi luôn nói rõ cho con cái biết về nguồn gốc do thái của người.

Bà Marie-Geneviève. Gia đình tôi trái lại là Công Giáo sùng đạo. Vào thời kỳ quen biết Guy, tôi không sống đạo nhưng vẫn giữ vững Đức Tin. Tôi mong muốn lễ thành hôn phải diễn ra theo nghi thức Công Giáo và con cái chúng tôi phải được Rửa Tội trong Giáo Hội Công Giáo. Đó là 2 điều kiện Guy hoàn toàn chấp thuận. Chúng tôi

lập gia đình vào tháng 4 năm 1981 và sau đó cho ra chào đời 2 bé gái. Cả hai đều được Rửa Tội .. Thế nhưng, cuộc hôn nhân dị giáo của chúng tôi không được gia đình nhà chồng nhìn với đôi mắt thiện cảm. Bởi lẽ cha mẹ chồng theo do thái giáo khó chịu nghĩ rằng tôi đã áp đặt niềm tin Công Giáo cho quý tử của ông bà. Tôi trở thành đứa con dâu "khó-thương đáng-ghét"!

Ông Guy. Mối liên hệ với cha mẹ tôi trở nên khó khăn, lấp-lửng, nói bóng nói gió .. Cha mẹ tôi nhất định không chấp nhận con dâu. Sau nhiều lần tìm cách chia lìa chúng tôi không thành công, thân phụ tôi tuyên bố rõ ràng không muốn nhìn mặt con dâu nơi gia đình chồng. Thấy tình hình đen tối, tôi đành hy sinh mọi giao tế với gia đình ruột thịt, chỉ trừ 2 đứa con gái chúng tôi vẫn về nhà Ông Bà Nội hàng năm để nghỉ hè.

Bà Marie-Geneviève. Thật là tình huống éo le chua xót. Tôi biết rõ chồng tôi đau khổ nhiều nhưng vì yêu tôi anh đành phải chịu thiệt thòi. Tôi luôn ghi nhớ và mãi mãi tri ân tình yêu anh dành cho tôi. Trong khi đó cha mẹ chồng vẫn tìm mọi cách phân ly vợ chồng tôi do sự xúi giục của cô em chồng.

Khó khăn luôn luôn rình rập gia đình tôi. Riêng phần tôi, tôi vẫn ôm ấp lý tưởng xây dựng tổ ấm và sống đời vợ chồng theo mẫu gương của cha mẹ tôi. Nhưng gian nan tràn ngập đường đi. Dần dần vợ chồng tôi không nói cùng ngôn ngữ, không chia sẻ cùng quan điểm và không thể đối thoại trao đổi với nhau nữa. Nếu tôi trình bày tư tưởng của mình thì chồng tôi phản ứng ngay: "Em phải tôn trọng ý kiến của anh chứ!" Thế là hết! Còn những tranh chấp hoặc những vấn đề liên quan đến cuộc sống chung trong gia đình thì Guy bỏ mặc tôi giải quyết. Chàng không thèm ngó ngang đến. Gánh nặng chất trồn trên vai tôi.

Tôi sống trong co cụm khép kín. Tôi đau đớn tự nhủ: "Nếu phải sống như thế này suốt cả cuộc đời thì làm sao chịu đựng nổi??? Nếu quả thực mọi sự chấm dứt giữa chúng tôi thì chàng phải phản ứng chứ!"

Bầu khí gia đình vô cùng ngọt ngào khó thở. Tôi liền liên kết với 2 đứa con gái và 3 chúng tôi làm thành một pháo-đài kiên-cố đối phó với hiểm nguy. Tình trạng này khiến Guy càng mang mặc cảm bị cho ra rìa!

Mỗi lần ngồi một mình trong cơ đơn và tuyệt vọng tôi thường vạch ra trước mặt 2 con đường. Hoặc chúng tôi phải thay đổi thật nhanh chóng để tạo nên cặp vợ chồng đúng nghĩa. Nhưng giải pháp này xem ra khó thực hiện. Hoặc chúng tôi phải đi đến chỗ ly dị. Điều này tôi lại càng không muốn. Bởi lẽ ngày thành hôn chúng tôi đã long trọng thề hứa yêu nhau trọn đời, lúc khốn khó cũng như khi vui mừng kia mà! Vậy phải làm gì bây giờ??? 11 năm chung sống để rồi đưa đến thảm cảnh của ngày hôm nay sao???

Ông Guy. Đối với tôi, vào thời kỳ đó mọi sự xem ra như hỗn độn mờ ảo. Tôi cảm thấy cuộc sống lứa đôi gặp khó khăn nhưng không ý thức vấn đề trầm trọng đến mức độ nào.

Bà Marie-Geneviève. Tôi thổ lộ tình trạng gia đình với một bạn thân. Đây là bạn gái duy nhất còn giữ vững niềm hy vọng cho cuộc sống lứa đôi của chúng tôi. Nghe lời khuyên của bạn hiền, chúng tôi ghi tên tham dự các buổi gặp gỡ cuối tuần dành cho các cặp vợ chồng. Không ngờ các buổi cầu nguyện mang lại kết quả khả quan. Sau đó theo lời yêu cầu của 2 đứa con gái, chúng tôi lại quyết định tham dự tuần tĩnh tâm 5 ngày dành cho các gia đình, tổ chức tại Paray-le-Monial ở miền Trung nước Pháp, nơi có đền thờ Thánh Tâm nổi tiếng .. Tôi âm thầm dự tính sẽ dứt khoát ly dị chồng sau tuần tĩnh tâm này.

Ông Guy. Tại Paray-le-Monial THIÊN CHÚA chờ đợi tôi. Hay nói đúng hơn, THIÊN CHÚA chờ đợi vợ chồng tôi. Trước đó tôi đi nhưng không rõ mình đi để làm gì, ngoại trừ ý nghĩ tháp tùng vợ. Vừa đến nơi, tôi ngỡ ngàng trước thái độ tiếp đón nồng hậu của những người hiện diện. Đặc biệt tôi ngạc nhiên trước cái nhìn thẳng thắn của họ. Tôi tự nhủ: "Họ có cái mà mình không có!" Từ sự ngưỡng mộ nảy sinh nơi tôi ước muốn có được điều họ có. Nghĩa là sự ngay thật.

Tuy nhiên tôi dè dặt chờ đợi một dấu chỉ. Và THIÊN CHÚA cho tôi dấu chỉ này vào ngày thứ ba. Tối hôm ấy, tôi theo vợ đến quì trước Minh Thánh Chúa đặt trên bàn thờ cho mọi người thờ lạy kính tôn. Trong khi Marie-Geneviève cầu Thánh Thể, tôi lấy cuốn Kinh Thánh của vợ để đọc. Tôi tình cờ mở đúng trang có lời Đức Chúa GIÊSU phán: "Ai tin và chịu phép rửa sẽ được cứu rỗi. Còn ai không tin thì sẽ bị luận phạt", Máccô 16,16. Ngay chính lúc ấy tôi hiểu rằng THIÊN CHÚA muốn tôi khởi sự từ đầu. Nghĩa là tôi phải cấp tốc xin lãnh bí tích Rửa Tội trong Giáo Hội Công Giáo.

Bà Marie-Geneviève. Bắt đầu tuần tĩnh tâm tôi tha thiết thân thưa cùng Chúa: "Lạy Chúa, rất có thể con đã chọn lầm đường. Nhưng giờ đây con không thể tiếp tục được nữa. Tuy nhiên giải pháp ly dị xem ra khó chấp nhận. Vậy xin Chúa đừng nỡ bỏ rơi con!"

Mấy ngày đầu trôi qua trong khó khăn. Một buổi tối Guy rủ tôi đến quán giải khát với anh. Tôi do dự nhưng cũng cố gắng làm vui lòng chồng. Thêm một buổi tối nữa Guy cũng mời tôi như vậy. Tôi từ chối và

cho biết ý định vào châu Thánh Thể nơi nhà nguyện. Lần này Guy lại đi theo tôi. Trước Mình Thánh Chúa chúng tôi im lặng quì bên nhau và Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể đã ban cho chúng tôi hồng phúc tiếp nhận và khám phá ra nhau. Rồi tôi đọc đoạn Kinh Thánh nói về tiên tri Daniel bị ném vào hang sư tử. Tôi hiểu rằng, nếu tôi có Đức Tin thì Chúa cũng sẽ kéo tôi ra khỏi ngõ cụt.

Trong những ngày tĩnh tâm tôi dần dần ý thức sâu xa về sức mạnh của bí tích hôn phối. Chính THIÊN CHÚA kết hợp hai người nam nữ bằng Tình Yêu và sự hiện diện của Ngài. Từ đó lời cầu nguyện của tôi được biến đổi như sau: "Xin Chúa đừng để con phá vỡ hoặc cắt đứt sợi dây hôn nhân mà chính Chúa đã nối kết chúng con nên một. Xin Chúa giơ tay cứu giúp vì con đang chết chìm!"

Ông Guy. Và THIÊN CHÚA đã thực sự ra tay trợ giúp vợ chồng tôi trong kỳ cấm phòng ấy. Tôi quyết định gia nhập Giáo Hội Công Giáo. Sau tuần tĩnh tâm tôi ghi tên theo khóa giáo lý dành cho tân tòng. 2 năm sau - 1994 - tôi lãnh bí tích Rửa Tội. Từ đó Marie-Geneviève và tôi, tay trong tay, chúng tôi cùng nhau tiến bước trên hành trình Đức Tin. Cuộc sống cá nhân và vợ chồng biến đổi hẳn.

Thế nhưng, mối quan hệ giữa chúng tôi với cha mẹ tôi vẫn khó khăn như trước. Tôi không dám nói cho cha mẹ tôi biết về nếp sống mới của chúng tôi. May mắn thay 2 đứa con gái luôn luôn là gạch nối yêu thương giữa hai gia đình. Chúng vẫn tiếp tục về nhà Ông Bà Nội nghỉ hè. Sau cùng, tôi quyết định phải một lần trình bày cho cha mẹ tôi hiểu. Và cơ hội thuận tiện đã đến vào một ngày trong tháng 2 năm 1995. Cha mẹ tôi lắng nghe lời tôi nói và tiếp nhận mọi sự với lòng cảm thông. Từ đó mối liên hệ diễn tiến tốt đẹp đến độ vào tháng 11 cùng năm 1995, các anh chị em của tôi đề nghị tổ chức lễ mừng Kim Khánh Hôn Nhân của cha mẹ nơi gia đình tôi!

Kể từ buổi gặp gỡ thân tình đáng nhớ ấy, chúng tôi tiến đến chỗ hiểu nhau, chấp nhận nhau và kính trọng lẫn nhau, tuy rằng mỗi người vẫn ở trong cương vị của mình.

Bà Marie-Geneviève. Tôi nhớ lời cha chồng nói với tôi vào ngày hôm ấy: "Marie à, lâu quá rồi, cha mẹ không gặp các con. Lỗi này Ba không tha đâu nhé!" Tôi định hỏi vặn lại: "Lỗi đó tại ai?" May mắn là tôi không phản ứng như thế. Và tôi tự ngạc nhiên khi thấy mình lễ độ thưa: "Phần con, con đã tha thứ tất cả!" Trả lời xong tôi cảm thấy lòng mình tràn ngập an bình.

Tuy nhiên mối liên hệ giữa tôi với cô em chồng vẫn chưa hoàn toàn hàn gắn. Trong một lần gặp gỡ vào năm 1998 tôi tuyên bố thẳng thừng: "Tôi sẽ không bao giờ tha thứ cho cô vì tất cả những khốn khổ cô đã làm cho tôi!"

Thế nhưng, con đường đưa đến hòa giải và tha thứ đích thật đã diễn ra vào mùa hè Đại Năm Thánh 2000. Trọn gia đình tôi về nghỉ nơi nhà cha mẹ chồng. Năm ấy cũng có cả sự hiện diện của cô em chồng. Tôi âm thầm van xin THIÊN CHÚA cho tôi sống những ngày hè trong chân thật và bình an. Một ngày, sau

bữa ăn trưa, cô em chồng tiến lại gần tôi và nói: "Chị bắt tay em được không?" Tôi giơ tay nắm chặt tay cô em chồng. Cô em nói tiếp: "Chị ôm hôn em được không?" Tôi mở rộng vòng tay ôm trọn người cô. Tôi thầm thì vào tai cô: "Chị xin cô tha thứ về những lời nói cay chua làm mất lòng cô. Phần chị, chị cũng tha thứ về tất cả những khốn khổ cô gây ra cho chị". Cô em chồng đành đá đáp lại: "Em có làm gì đâu?" Tôi nói: "Có chứ! Nhiều lắm! Nhưng chị tha thứ hết cho cô!" Cô em chồng hỏi thêm: "Chị có thương em không?" Tôi can đảm trả lời cách khẳng khái: "Kể từ ngày hôm nay, Chị có thể nói là Chị thương cô!" .. Mấy tháng sau, cô em chồng thổ lộ: "Chị không thể nào biết chị đã giải thoát em khỏi gánh nặng đường nào vào mùa hè vừa qua!

Ông Guy. THIÊN CHÚA biểu lộ Tình Yêu Ngài dành cho chúng tôi qua tất cả những người chúng tôi gặp gỡ và từng giúp đỡ chúng tôi. Nhờ vậy mà chúng tôi được chữa lành khỏi mọi vết thương đau và cùng nhau chung xây tổ ấm. Chúng tôi chỉ biết dâng lời cảm tạ và hoàn toàn tin tưởng nơi sự quan phòng của THIÊN CHÚA. Chúng tôi xin mọi người cầu nguyện cho vợ chồng tôi cũng như cầu nguyện cho các cặp vợ chồng trải qua cùng kinh nghiệm đau thương như chúng tôi.

... "Có 3 điều tôi hết lòng ao ước. Cả 3 đều đẹp lòng THIÊN CHÚA và người đời: anh em hòa thuận, láng giềng thân thiết và vợ chồng ý hợp tâm đầu .. Phúc thay ai cưới được vợ hiền, tuổi thọ sẽ tăng lên gấp đôi. Vợ đảm đang khiến chồng được sung sướng, được an vui suốt cả cuộc đời. Vợ hiền là số tốt phận may dành cho những người kính sợ THIÊN CHÚA. Giàu hay nghèo, lòng vẫn cứ an vui, lúc nào nét mặt cũng tươi cười" (Sách Huấn Ca 25,1+26,1-4).

("Il a changé ma vie! Dieu je L'ai rencontré", Tome II, Éditions de l'Emmanuel, 2001, trang 17-27)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt